

Barcelona, 22 d'abril de 2010

ANY III. núm. **76**

Jornada inaugural dels 30 anys de la creació de l'URC

29 d'abril, JORNADA DE PREGÀRIA EN COMUNITAT

El 29 d'abril, dijous, s'inicia la celebració dels 30 anys de la creació de l'URC, que acabarà el 2 de febrer de 2010, amb la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Sobretot, la nostra celebració vol ser pregària, reflexió i compromís.

Dues propostes de pregària, una eucaristia i una altre celebrativa, seran trameses con a documentació adjunta a aquest butlletí *Horeb*, encara que sigui en un altre correu electrònic. S'han deixat en format word per tal que cada comunitat que vulgui canviar, afegir, corregir, adaptar els textos a les seves necessitats ho pugui fer sense problemes. Aquestes celebracions poden ser realitzades en comunitats o en grups de comunitats intercongregacionals o en les mateixes parròquies.

Festes patronals de Catalunya: Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat

“Els propers dies celebrem les festes patronals de Catalunya: Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat. És una oportunitat per pregar per la nostra terra i per treure una lliçó de la saviesa” (Mons. Lluís Martínez Sistach) que ens arriba des d'aquest doble patronatge.

Sant Jordi, Patró de Catalunya, dia del llibre i de la rosa, símbol de la sensi-

bilitat i de la cultura, embranzida d'amor i de coneixença, representa una crida per als instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica a fer arribar la Bona Notícia en les claus preferents del poble català: apropament amorós a la gent i diàleg de la raó i de la intel·ligència.

Regalem aquesta flor virtual als nostres subscriptors així com oferim uns suggeriments de llibres, escrits per religiosos o sobre la vida religiosa. Una selecció bibliogràfica que cadascú pot ampliar.

URC: 30 anys de comunió i diàleg

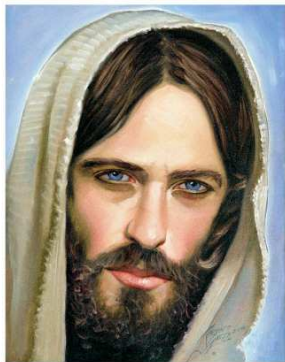
El 29 d'abril proper se celebrarà el 30è aniversari de la creació de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Una mirada retrospectiva cap als anys vuitanta ens situa en l'encreuament de dos esdeveniments d'una importància històrica indubtable: el postconcili i l'adveniment de la democràcia, fruits tots dos de somnis molt acaronats i viscuts també per la vida religiosa.

El Concili Vaticà II, convocat per Joan XXIII i prosseguit per Pau VI, va obrir les finestres de l'Església perquè hi entrés l'alè de l'Esperit i perquè es dialogués amb la cultura contemporània en la fidelitat a Crist. La vida religiosa va dedicar grans esforços per aplicar els missatges conciliars. Qualsevol canvi provoca resistències, crisis, polaritzacions... Tancar-se significava triar la seguretat i mantenir un conflicte amb el món, deixar d'estar-hi. Obrir-se implicava el risc d'estar al món però deixant-se devorar per ell. L'opció evangèlica és clara: ser al món sense ser del món. No sempre es va trobar l'equilibri, malgrat que es van purificar motivacions. La conseqüència va ser doble: es van produir molts abandonaments i molts dels que van quedar van arrelar el seu compromís en una decisió més clara i decidida. El pas del cristianisme sociològic, que va propiciar el règim franquista, al

cristianisme personalitzat va representar una purificació de la fe, alhora que es va cobrar el seu preu. Es va anticipar el que després es va definir com un cristianisme en diàspora.

La mort de Franco va obrir un procés de transició al sistema democràtic. Es va optar per la reforma i es va desestimar la ruptura. Els fantasmes de la guerra fratricida van esperonar la recerca de noves fórmules que no fessin perillar la convivència. Van aflorar les velles reivindicacions d'autonomia que, per desactivar les resistències tradicionals, es van generalitzar en un mapa geogràfic nou. L'encarnació ha estat un criteri que la vida religiosa ha tingut, sovint, en compte. Per això, es va procedir a cercar en l'URC un sistema que, sense trencar amb el conjunt, el dotés de personalitat pròpia per atendre més bé les necessitats circumdants. Les propostes conciliars de recuperar les llengües vernacles en la transmissió de la fe, en la litúrgia i en la proclamació de la paraula van harmonitzar amb la tendència de viure una vida religiosa sensible a l'entorn cultural i social. La pastoral no podia ignorar les dimensions de fons i havia d'afavorir un àmbit de propostes i d'invitacions. Calia córrer riscos, conscients que l'immobilisme no és qualsevol risc, sinó una equivocació.

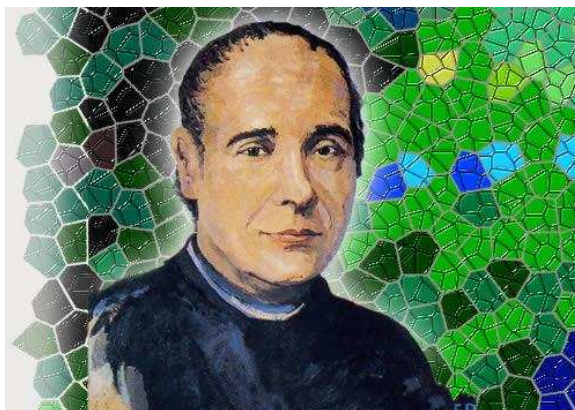
La vida religiosa a Catalunya va obrir un espai de comunió i diàleg. L'objectiu va consistir a viure a fons la centralitat de Jesús i, a la vegada, accentuar la col·laboració de tothom en la missió d'anunciar l'evangeli en un context canviant i secular. La branca masculina, constituïda pels abats i provincials, i la branca femenina, formada per les superiores majors, van decidir crear l'URC amb presència paritària en els òrgans de govern. En aquestes tres dècades, s'han portat a terme molts projectes interessants, s'ha accentuat el sentit d'intercongregacionalitat, s'ha optat per la sinergia de les possibilitats de cada institució. Les religioses i religiosos, més conscients de la seva pobresa i de la seva fragilitat, segueixen Jesús, viuen el pols de

l'Església com a poble de Déu, es comprometen en missions de frontera, es troben en els marges de la societat i obren un canal d'espiritualitat i transcendència.

Les religioses del pare Tous mobilitzen més de 2.000 persones

La cerimònia de **beatificació del pare Tous** tindrà un ressò important pel territori català i per molts altres llocs del món. Un total de 2.280 persones estan acreditades per assistir als acte de beatificació, de les quals, 400 vindran de fora de Catalunya. En concret es desplaçaran germanes caputxines i altres persones vinculades a la congregació del Diví Pastor de països com ara Costa Rica, Nicaragua, Guatemala, Cuba o Itàlia. A més, vindran alumnes de les escoles que la congregació té a Salamanca, Sevilla, Múrcia o Bilbao, entre d'altres ciutats. La organització ha previst posar una pantalla gegant a la plaça del Born des d'on es pugui seguir en directe la cerimònia. S'espera una afluència important de públic. El cardenal Lluís Martínez Sistach va enviar una invitació als diocesans per assistir-hi.

La vigília de la beatificació, dissabte 24 d'abril, comptarà amb una programació variada que portarà els diferents participants a visitar llocs significatius pel pare Tous com Igualada, Capellades i el Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Es visitarà la seva casa natal, on actualment reposen les restes mortals del nou beat. A la tarda, en l'acte oficial d'acollida dels pelegrins, es farà una representació teatral dels alumnes de diverses escoles de les Germanes Caputxines de la Mare de Déu del Diví Pastor.

L'endemà, diumenge 25 d'abril, es farà la cerimònia de beatificació a la basílica de Santa Maria del Mar, que serà presidida pel cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat del Vaticà. També hi participarà l'Escolania de Montserrat.

Dilluns es farà una eucaristia a la basílica de Santa Maria d'Igualada, a càrrec del bisbe de Vic i d'aquesta manera es tancaran els actes de beatificació de Josep Tous.

www.catalunyareligio.cat

XXIII Capítol Provincial – Orde Hospitalari Sant Joan de Déu

Els dies 5 a l'11 d'abril de 2010, sota el lema *Fidelitat a la missió, fidelitat al carisma de l'Hospitalitat*, es va celebrar a Sant Antoni de Vilamajor (Barcelona) el XXIII Capítol Provincial dels Germans de Sant Joan de Déu – Província Sant Rafael (Aragó).

Va estar presidit pel Gmà. Jesús Etayo Arrondo, conseller general a qui acompanyava el Gmà. Rudolf Knopp, també conseller general. Conjuntament amb els germans capitulars —el provincial i el seu consell provincial més els 20 vocals electes—, hi van participar com a convidats: Monsenyor José Luis Redrado OH, el provincial de Mèxic i Amèrica Central, el Gmà. César Sánchez, el president de la Comissió Interprovincial, el Gmà. Calixto Plumed, les superiores de les congregacions que col·laboren amb els nostres hospitals de Saragossa, Madrid i Esplugues de Llobregat, i deu col·laboradors dels diferents centres de la Província. També hi assistiren els gerents i directores dels diferents centres i fundacions de la Província.

“El Capítol Provincial és, per damunt de tot, un esdeveniment espiritual, una oportunitat i un do que rebem del Senyor per enfortir la Institució i les persones que la formen i per créixer en el seu carisma i en la seva missió. És un exercici de discerniment des del primer moment fins al final, i no només en el moment de les eleccions, sinó per avaluar i projectar el futur. Demana obrir-se a l'Esperit del Senyor, per poder-lo entreveure i també la suficient docilitat per seguir-lo. El Capítol és, en definitiva, una experiència carismàtica fonamental per a la Província, on

l'hospitalitat feta vida en la fraternitat, el diàleg, l'obertura, la pregària i la celebració de l'Eucaristia han de ser ingredients bàsics que no hi poden faltar.”

Amb aquestes paraules, el Gmà. Jesús Etayo iniciava el seu discurs que donaria pas a una setmana de treball dividida en dues parts:

- Àrea d'Hospitalitat, amb l'assistència de tothom
- Àrea Vida dels Germans, amb l'assistència del Germans Capitulars.

Les exposicions, els treballs de grup i les posades en comú es van anar succeint en un treball intens i seriós que posava de manifest, una vegada més, les inquietuds de la gran família hospitalària, de la seva dedicació en l'àmbit assistencial i de tenir, sempre, com a objectiu principal la persona necessitada.

Una vegada fet el treball d'avaluació del trienni i proposades les línies de futur per al proper quadrienni, tant en l'Àrea d'Hospitalitat com en l'Àrea de Vida dels

Germans, es va fer l'elecció del superior provincial que va recaure de nou en el Gmà. Pascual Piles Ferrando.

La proposta del superior provincial per formar nou govern va ser aprovada quedant constituït de la següent manera:

Superior Provincial : Gmà. Pascual Piles Ferrando
Primer Conseller: Gmà. José Luis Fonseca Bravo
Segon Conseller: Gmà. Joaquim Erra i Mas
Tercer Conseller: Gmà Eduardo Ribes Argente
Quart Conseller: Gmà. Santiago Ruiz Gutiérrez

El sentiment general de totes les persones que van participar, d'una manera o altra, al Capítol, va ser d'una experiència molt positiva, d'enfortiment de vincles, consolidació en l'hospitalitat, d'agraïment, i de constatar l'esforç constant perquè Sant Joan de Déu estigui present i actiu en el segle XXI.

Visita del rector major dels Salesians, el P. Pascual Chávez

El diumenge 25 d'abril, el P. Pascual Chávez presidirà l'Eucaristia del 125è aniversari de la fundació dels Salesians de Sarrià (12.30 h), a la Parròquia de Maria Auxiliadora (Pg. St. Joan Bosco, 70).

Prèviament (10.30 h), a l'auditori del mateix centre, trobada amb la família salesiana.

Joan Botam: Cristians, instruments de diàleg

El P. Joan Botam, caputxí, ha estat guardonat amb el II Premi en Convivència i Diàleg Interreligiós, que atorga el Grup de Treball Estable de Religions, amb l'objectiu de reconèixer i promoure la convivència, el coneixement i el diàleg entre les religions com a cultura de Pau —dirigit a persones o a entitats catalanes. El P. Botam afirma que aquest premi puposa “el públic reconeixement a una trajectòria de servei feta amb vista al retrobament entre gent de sensibilitats diverses, no solament per raons confessionals”.

En quin punt es troba el moviment ecumènic a Catalunya?

Si prenem com a punt de referència l'any 1954, quan tímidament es feren els primers contactes entre protestants i catòlics romans, anem prou bé; hem fet les passes endavant. Comptem amb instàncies de treball de marcada vocació ecumènica a tots els nivells. Al respecte, som pioners; crec que les nostres arrels ens hi porten. Des de l'any 1984, quan foren aprovats els estatuts del Centre Ecumènic de Catalunya, han passat moltes coses.

Durant aquests anys de convivència entre les diverses confessions, quins punts de convergència destacaria?

Ens hem fet uns i altres mútuament més creïbles; reunits en nom del Senyor, hem pregat i sincerament hem compartit els desigs d'unitat en la diversitat com Ell vol; hem fet gestos de denúncia de les injustícies socials i, poc o molt, hem fet aportacions solidàries, atesos els reptes del moment present; i hem experimentat la necessitat que tenim de ser interlocutors, senzillament com a cristians.

Es pot dir que els cristians som instruments de diàleg, de reconciliació i de pau?

Probablement ho som cada dia més, bé que no donem la mesura de les nostres possibilitats. No creiem en la qualitat ecumènica de la salvació de Jesús, el Senyor. Mirem massa endins de les nostres Esglésies en detriment del gran objectiu, el Regne de Déu, la pau que és de tots i per a tots.

Òscar Bardají i Martín. Full Dominical 18 d'abril de 2010

Assemblea de la Fraternitat OFS de Sant Antoni de Barcelona

La Fraternitat OFS de Sant Antoni de Barcelona us fa arribar el programa de l'ASSEMBLEA OFS que es celebrarà a la nostra Fraternitat el dia 16 de maig 2010.

09.30 Acollida de la fraternitat de Sant Antoni

10.00 Benvinguda, salutació i eucaristia

11.00 Exposició del tema: Història de l'Orde Franciscà Seglar, la nostra raó de ser franciscans (a càrrec de la Gna. Maria Cambray i Amenós, Ministre Provincial OFS de Catalunya)

12.30 Treball per grups

13.15 Posada en comú

14.30 Dinar

Presen Pérez Ministra ofs. i altres germans de la fraternitat OFS de Sant Antoni de Barcelona
Fr Josep Gendrau A.R. ofm

Ha esta beatificat el jove jesuïta Bernardo F. De Hoyos

Bernardo F. De Hoyos 1711-1735

Tot i la seva joventut, aquest jesuïta va triomfar en la seva tasca de difondre l'espiritualitat del Sagrat Cor de Jesús a Espanya.

El diumenge, Valladolid acull la pujada als altars del jove jesuïta Bernardo Francisco de Hoyos, que va ser el **gran difusor de la devoció al Sagrat Cor** que arribava des de França en el segle XVIII. La seva mort prematura a causa del tifus no va aturar l'extensió d'aquesta espiritualitat per Espanya. La capital castellana celebra el beat el dia següent de rebre el seu nou arquebisbe, Ricardo Blázquez, acabat d'arribar de Bilbao.

Centres oberts, una proposta educativa per a nens i adolescents en risc

El provincial dels Salesians a Catalunya, P. Àngel Asurmendi, es complau a convidar-vos a la presentació del llibre

Centres Oberts.
Una proposta educativa per a nens i adolescents en risc
de **Paco Estellés, Fran Viedma i equip,**

amb la intervenció del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de la Generalitat, Sr. Xavier Soley, que tindrà lloc el dia 26 d'abril de 2010, a les 19 hores, a la Llibreria Catalònia.

Sala dels Arcs
Llibreria Catalònia
Ronda de Sant Pere, 3
08010 Barcelona

La Salle i els pares compareixen junts com a acusació particular

La Salle i els pares volen que es jutgi a Figueres el mestre acusat de pedofília

L'Associació de Pares i Mares de La Salle de Figueres i l'escola compareixeran junts com a acusació particular en el procés contra el mestre Josep Raya, que va ser detingut el mes passat acusat de tinença de pornografia infantil i d'haver mantingut contactes per Internet amb menors a qui demanava que es despullessin. A més, l'acusació particular exercida per l'advocat Carles Monguilod demanarà que el cas, que actualment s'instrueix en un jutjat de Burgos en el marc d'una operació contra la pornografia infantil duta per la Policia Nacional, sigui jutjat a Figueres.

La causa està sota secret de sumari, cosa que fa que les parts encara no coneguin els detalls de la investigació. Però el lletrat gironí es va mostrar ahir convençut que el mestre, que va ser foragitat del centre arran de l'escàndol que va causar la publicació en premsa de la seva detenció, no forma part de cap xarxa dedicada a l'intercanvi d'arxius pedòfils i que el cas "es va descobrir per casualitat en el marc d'una investigació policial". Segons aquest motiu, l'acusació particular sol·licitarà que el cas del mestre es separi de la resta de la causa judicial i que el jutjat burgalès s'inhibeixi a favor d'un jutjat d'instrucció de Figueres.

En un primer moment, els pares dels alumnes a qui Raya donava classe —fonamentalment dos aules de sisè de Primària— es van mostrar molt crítics amb el centre i van demanar la dimissió del director, el germà Salvador Ballart, que efectivament va ser substituït. La mateixa organització de la Salle es va queixar que el jutge no notifiqués a l'escola la detenció del docent, que va impartir classe una quinzena de dies més quan ja era imputat. Finalment, els pares i el centre han decidit sumar forces i comparèixer plegats contra Raya.

FIGUERES - E. PADILLA Diaridegirona.cat 20 abril 2010

El Centre d'Estudis Joan XXIII de Bellvitge, Premi Ensenyament 2010

El Centre d'Estudis Joan XXIII de Bellvitge de la Fundació Jesuïtes Educació ha estat el guanyador del Premi Ensenyament 2010 de la Fundació del Cercle d'Economia. En quart lloc ha quedat el Col·legi Claret de Barcelona.

El centre dels jesuïtes ha estat el primer entre els 12 projectes presentats centrats en la incidència educativa en aspectes com l'acollida de nous alumnes, la inserció dels alumnes en el

món laboral, la renovació dels mètodes d'ensenyament-aprenentatge o la integració del centre en el territori.

Del **Centre d'Estudis Joan XXIII**, situat a l'Hospitalet de Llobregat, el jurat ha valorat "que treballa per donar una educació de qualitat a tots els seus alumnes, objectiu que es reflecteix en les elevades cotes d'èxit que aconsegueix en tots els nivells educatius. El centre, plenament integrat en el seu entorn, vetlla pels alumnes que opten per iniciar estudis superiors, pels que segueixen estudis de formació professional i també per aquells que opten per incorporar-se al món laboral. El projecte presentat es basa en una acció tutorial que fa un seguiment molt acurat dels alumnes de Formació Professional, que obtenen unes elevades taxes d'inserció laboral i de continuació dels estudis. Aquest projecte és especialment significatiu i pot servir d'exemple en un moment en què hi ha un acord unànim respecte a la reforma de la Formació Professional, per tal de convertir-la en una peça clau del nou model productiu que el país necessita". Aquest reconeixement de la Fundació del Cercle d'Economia està dotat amb un premi de 25.000 euros.

El segon premi ha estat per a l'Escola La Sínia de Vic que "ha plantejat alternatives originals i flexibles per integrar els alumnes nouvinguts, actuant també sobre l'entorn sociofamiliar dels alumnes i obrint-se a les entitats del barri i de la ciutat, de manera que l'escola no només és un centre educatiu, sinó també un referent per al seu entorn". I el tercer premi ha estat per a l'Escola El Roure Gros de Santa Eulàlia de Riuprimer pel projecte "Conèixer, descobrir i aprendre junts a través de la ciència", que segons el jurat és una "experiència que supera les inèrcies uniformistes de l'escola de l'època industrial i anticipa un tipus d'educació vinculada a la societat del coneixement".

L'escola dels missioners claretians a Barcelona, el **Col·legi Claret**, ha estat finalista i el jurat ha valorat molt positivament la proposta pedagògica del centre, que "conjugant la continuïtat del caràcter propi del centre amb la innovació pedagògica, està duent a terme un Pla Estratègic de millora de la qualitat educativa. Aquesta millora es planteja sense recursos extraordinaris, només comptant amb les escasses dotacions de pressupost i de professorat de què disposa el centre. El Pla té com a objectiu principal millorar la taxa de graduats d'ESO. Entre les actuacions endegades per assolir-los destaquen la formació i la coordinació dels equips docents, així com l'avaluació dels professors per part dels alumnes. Els resultats obtinguts, mesurats a través d'indicadors, són clarament exitosos, ja que en els darrers set cursos la taxa de graduació a quart d'ESO ha passat del 80 per cent al 96 per cent dels alumnes, taxa que es situa molt per sobre de la mitjana de Catalunya".

El jurat del Premi està format per Carlos Cuatrecasas, Vicenç Oller, Salvador Alemany, Sara Blasi, Adriana Casademont, Antón Costas, Pepa Domingo, José Manuel Lara, Carles Mata, José Luis Oller, Joaquim Prats, Josep Ramoneda, Francesc Santacana i Joan Estruch. Del conjunt de les opcions presentades, destaquen que "les experiències endegades per aquests centres no només són excel·lents en si mateixes, sinó que poden esdevenir punts de referència per

a la resta de centres educatius de Catalunya, com a models a seguir per l'actitud emprenedora i la professionalitat amb la qual han estat capaços de resoldre situacions que de ben segur són comunes a molts altres centres educatius".

Mor el claretià Manuel Casanoves, primer president d'Amnistia Internacional a Espanya

“La Declaració Universal dels Drets Humans la vaig llegir per primera vegada a Anglaterra, perquè al nostre país molta gent no sabia ni que existís. Va ser gràcies a la publicació de l'encíclica *Pacem in terris*, del papa Joan XXIII, que una editorial de Barcelona va aprofitar per fer un apèndix al text amb tots els articles de la Declaració, i així es van donar a conèixer a Catalunya. Joan XXIII, en aquesta encíclica de l'any 1963, citava la Declaració Universal dels Drets Humans com un signe d'esperança d'aquells temps”. Són paraules del claretià Manuel Casanoves que ha mort el 15 d'abril, dijous, als 82 anys. El funeral ha estat el divendres a la parròquia de l'Immaculat Cor de Maria de Barcelona.

Després de treballar clandestinament durant el franquisme a favor dels Drets Humans, el 1978 Amnistia Internacional va celebrar la seva assemblea constitutiva a Barcelona i Manuel Casanoves va ser escollit president.

Casanoves guardava amb estima un full del diari *The Observer* de fa 50 anys on es va publicar l'article *Els presoners oblidats*: “A l'estació de tren que em tornava cap al noviciat claretià vaig comprar, per casualitat, el diari *The Observer*. Em va colpir molt l'article de l'advocat catòlic Peter Benenson. A l'encapçalament hi havia les fotografies d'alguns dels presoners”. Allà s'explicava: “Obriu el diari qualsevol dia de la setmana i trobareu la notícia que en alguna part del món algú ha estat empresonat, torturat o executat, perquè les seves opinions o les seves creences religioses són inacceptables pel seu govern. Són uns quants milions de persones, i cada vegada n'hi ha més. Llegint el diari s'experimenta un anguniós sentiment d'impotència. Però si aquests sentiments de repulsió es poguessin canalitzar arreu del món en una gran acció en comú, es podria fer alguna cosa realment efectiva.” És la crida que el 1961 va portar a la creació d'Amnistia Internacional.

En una entrevista publicada a Foc Nou el 2001, Manuel Casanoves explicava com els inicis d'Amnistia Internacional a l'Estat espanyol no van ser fàcils. “El desembre de l'any 1973 es va fer una celebració molt discreta dels 25 anys de la Declaració Universal dels Drets Humans. Al final de l'acte vaig aprofitar per repartir uns fulls, que jo mateix havia fet a màquina, amb informació sobre Amnistia Internacional. Era la primera vegada que es va escampar al nostre país.” En aquells moments actuava pel seu compte, sense tenir relació amb cap altre membre de Catalunya, fins que “el 1976 va venir a Barcelona un delegat del secretariat internacional de Londres, Eduardo Mariño, i va convocar els que érem membres individuals per reunir-nos. Per raons de seguretat, anteriorment no ens havien donat les dades d'altres membres del nostre país, malgrat que ho havíem demanat. Era la primera vegada que ens vèiem les cares. A partir d'aquell moment vam començar a celebrar actes conjuntament.”

Segons el pare Casanoves la seva singular dedicació va ser rebuda des de l'Església amb “divisió d'opinions. Alguns, sobretot les persones de més edat, veien amb recel la meua participació a Amnistia Internacional, perquè no acabaven de comprendre en què consistia, però hi ha hagut molta gent que m'ha fet costat i m'ha animat. Més aviat és fora de l'Església on sorprèn que sigui un religiós el primer president d'Amnistia Internacional a tot Espanya.”

En aquesta entrevista, Manuel Casanoves deixava un missatge esperançat: “Un signe d'esperança és el fet que encara seguim aquí, que els poders polítics, mediàtics, dictatorials, el materialisme i el consumisme, per anomenar-ne només alguns exemples, encara no ens hagin consumit i ens quedi l'esperit, uns certs ideals. Això dona esperança i ens diu que ens

en podem sortir. Malgrat tota l'escombraria del nostre món, encara sura un esperit humà i, per què no dir-ne així: un esperit cristià.”

www.catalunyareligio.cat

Xerrada: “Honduras, luces y sombras tras el golpe de estado”

El proper 22 d'abril a les 19.30 h, el centre d'Estudis Cristianisme i Justícia acollirà la visita del jesuïta d'Honduras Ismael Moreno, que presentarà el seu testimoni sobre la realitat que s'ha viscut els darrers mesos i que es viu actualment a Hondures, després del cop d'Estat que el passat mes de juny va generar una important crisi política i social al país. Moreno dirigeix Ràdio Progreso, emissora que va patir una forta repressió per la seva postura crítica amb el cop d'Estat.

Xerrada: *Honduras, luces y sombras tras el golpe de Estado*, a càrrec d'**Ismael Moreno, jesuïta i director de Radio Progreso**

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13 (Barcelona)

Dia i hora: dijous, 22 d'abril a les 19.30 h

Organitzen: Cristianisme i Justícia i Comitès Óscar Romero

Concert Inaugural del Nou Orgue de Montserrat

Diumenge vinent, 25 d'abril, a les 18 h, tindrà lloc a la Basílica de Santa Maria el **Concert Inaugural del Nou Orgue de Montserrat**, presidit pel cardenal Tarcisio Bertone, Secretari d'Estat de Sa Santedat Benet XVI, que al final de l'acte pronunciarà unes breus paraules. El concert constarà de dues parts: la primera anirà a càrrec de l'organista P. Theodor Flury, monjo benedictí d'Einsideln (Suïssa), que interpretarà, com a record del P. Abat Cassià M. Just, la *Passacaglia* de J. S. Bach – va ser la peça amb la qual es va acomiadar abans de morir–; seguirà una improvisació sobre el cant del *Virolai* i, finalment, la *Tocatta i fuga en re menor* de J. S. Bach.

La segona part anirà a càrrec de l'Escolania de Montserrat, la Capella de Música de Montserrat, l'Orfeó Català, l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida i solistes vocals, tots sota la direcció de Salvador Mas, que interpretaran el *Te Deum* d'A. Bruckner per a solistes, cor, orgue i orquestra.

El concert té un caire institucional i comptarà amb la presència d'una nombrosa representació del Govern, d'institucions civils i eclesiàstiques de Catalunya. També hi serà present un bon grup de padrins que han participat en la campanya de construcció de l'orgue. L'entrada al concert serà per invitació i, per tant, per a totes les persones que no en disposin i que el vulguin seguir en directe des de Montserrat (Televisió de Catalunya el retransmetrà a partir de les 18.20 h) s'instal·larà una pantalla gegant a la Sala Puig i Cadafalch –a la qual s'hi accedeix pel Museu de Montserrat–, d'accés lliure.

Missatge del Papa Benet XVI: “El testimoni atge suscita vocacions”

MISSATGE DEL PAPA BENET XVI PER A LA XLVII JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS

25 d'abril de 2010 - IV Diumenge de Pasqua

Venerats germans en l'episcopat i en el sacerdoci; benvolguts germans i germanes,

La 47 Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, que se celebrarà el IV diumenge de Pasqua, diumenge del Bon Pastor, el dia 25 d'abril de 2010, m'ofereix l'oportunitat de proposar a la vostra reflexió un tema en sintonia amb l'Any Sacerdotal: *El testimoni atge suscita vocacions*. La fecunditat de la proposta vocacional, en efecte, depèn en primer lloc de l'acció gratuïta de Déu, però, com ho confirma l'experiència pastoral, està afavorida també per la qualitat i la riquesa del testimoni atge personal i comunitari dels qui han respost ja a la crida del Senyor en el ministeri sacerdotal i en la vida consagrada, ja que el seu testimoni pot suscitar en altres el desig de correspondre amb generositat a la crida de Crist. Aquest tema està, doncs, estretament unit a la vida i a la missió dels sacerdots i dels consagrats. Per tant, voldria invitar tots els qui el Senyor ha cridat a treballar a la seva vinya per renovar la seva resposta fidel, sobretot en aquest Any Sacerdotal que he convocat en ocasió del 150è aniversari de la mort de sant Joan Maria Vianney, el Rector d'Ars, model sempre actual de prevere i de rector.

Ja a l'Antic Testament els profetes eren conscients d'estar cridats a donar testimoni atge del que anunciaven amb la seva vida, disposats a afrontar fins i tot la incomprensió, el rebuig, la persecució. La missió que Déu els havia confiat els implicava completament, com un incontenible “foc devorador” al cor (cf. Jr 20,9), i per això estaven disposats a lliurar al Senyor no sols la veu, sinó també tota la seva existència. En la plenitud dels temps, serà Jesús, l'enviat del Pare (cf. Jn 5,36), qui amb la seva missió donarà testimoni atge de l'amor de Déu envers tots els homes, sense distinció, amb especial atenció als últims, als pecadors, als marginats, als pobres. Ell és

el testimoni per excel·lència de Déu i del seu desig que tothom se salvi. En l'aurora dels temps nous, Joan Baptista, amb una vida enterament lliurada a preparar el camí a Crist, dona testimoni atge que en el fill de Maria de Natzaret es compleixen les promeses de Déu. Quan el veu que s'acosta al riu Jordà, on estava batejant, el mostra als seus deixebles com “l'anyell de Déu, que lleva el pecat del món” (Jn 1,29). El seu testimoni és tan fecund, que dos dels seus deixebles, quan “el sentiren parlar així, van seguir Jesús” (Jn 1,37).

També la vocació de Pere, segons escriu l'evangelista Joan, passa a través del testimoni del seu germà Andreu, el qual, després d'haver trobat el Mestre i d'haver respost a la invitació de romandre amb ell, sent la necessitat de comunicar-li immediatament el que ha descobert en el seu “romandre” amb el Senyor: “Hem trobat el Messies´ —que vol dir `ungit´— i el va portar on era Jesús” (Jn 1,41-42). El mateix passa amb Natanael, gràcies al testimoni d'un altre deixeble, Felip, el qual comunica amb alegria el seu gran descobriment: “Hem trobat aquell de qui van escriure Moisès, en els llibres de la Llei, i també els profetes: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret” (Jn 1,45). La iniciativa lliure i gratuïta de Déu troba i interpel·la la responsabilitat humana de tots aquells que acullen la seva invitació a convertir-se amb el seu testimoni atge en instruments de la crida divina. Això succeeix també avui a l'Església: Déu se serveix del testimoni atge dels sacerdots, fidels a la seva missió, per suscitar noves

vocacions sacerdotals i religioses al servei del poble de Déu. Per aquesta raó vull assenyalar tres aspectes de la vida del prevere que considero essencials per a un testimoniatge sacerdotal eficaç.

Un element fonamental i recognoscible de tota vocació al sacerdoci i a la vida consagrada és l'amistat amb Crist. Jesús vivia en constant unió amb el Pare, i això era el que suscitava en els deixebles el desig de viure la mateixa experiència, aprenent d'ell la comunió i el diàleg incessant amb Déu. Si el sacerdot és l'"home de Déu", que pertany a Déu i que ajuda a conèixer-lo i estimar-lo, no pot deixar de conrear una profunda intimitat amb ell, romandre en el seu amor, dedicant temps a l'escolta de la seva Paraula. La pregària és el primer testimoniatge que suscita vocacions. Com l'apòstol Andreu, que comunica al seu germà haver conegut el Mestre, també qui vol ser deixeble i testimoni de Crist l'ha d'haver "vist" personalment, ha d'haver-lo conegut, ha d'haver après a estimar-lo i a estar amb ell.

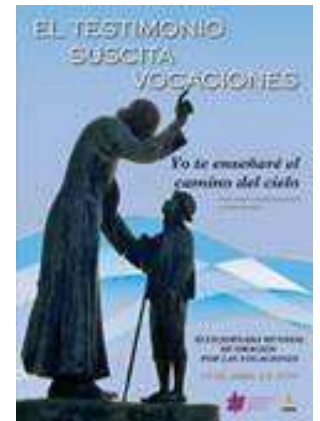
Un altre aspecte de la consagració sacerdotal i de la vida religiosa és el do total de si mateix a Déu. Escriu l'apòstol Joan: "Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans" (1Jn 3,16). Amb aquestes paraules, l'apòstol invita els deixebles a entrar en la mateixa lògica de Jesús que, al llarg de la seva existència, ha complert la voluntat del Pare fins al do suprem de si mateix a la creu. Es manifesta aquí la misericòrdia de Déu en tota la seva plenitud; amor misericordiós que ha vençut les tenebres del mal, del pecat i de la mort. La imatge de Jesús que a l'Últim Sopar s'aixeca de la taula, es lleva el mantell, pren una tovallola, se la cenyeix a la cintura i s'inclina per a rentar els peus als Apòstols, expressa el sentit del servei i del do manifestat en tota la seva existència, en obediència a la voluntat del Pare (cf. Jn 13,3-15). Seguint Jesús, el qual ha estat cridat a la vida d'especial consagració, ha d'esforçar-se a donar testimoniatge del do total de si mateix a Déu. D'aquí brolla la capacitat de donar-se després als qui la Providència li confiï en el ministeri pastoral, amb lliurament ple, continu i fidel, i amb l'alegria de fer-se company de camí de tants germans, perquè s'obrin a la trobada amb Crist i la seva Paraula es converteixi en llum en el seu camí. La història de cada vocació va unida gairebé sempre al testimoniatge d'un sacerdot que viu amb alegria el do de si mateix als germans pel regne del Cel. I això perquè la proximitat i la paraula d'un sacerdot són capaces de suscitar interrogants i de conduir a decisions fins i tot definitives (cf. Joan Pau II, Exhort. ap. postsinodal, *Pastores dabo vobis*, 39).

Per últim, un tercer aspecte que no pot deixar de caracteritzar el sacerdot i la persona consagrada és viure la comunió. Jesús va indicar, com a signe distintiu de qui vol ser el seu deixeble, la profunda comunió en l'amor: "Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres" (Jn 13,35). De manera especial, el sacerdot ha de ser home de comunió, obert a tots, capaç de caminar unit amb tot el ramat que la bondat del Senyor li ha confiat, ajudant a superar divisions, a reparar fractures, a suavitzar contrastos i incomprendiments, a perdonar ofenses. El juliol de 2005, en la trobada amb el clergat d'Aosta, vaig tenir l'oportunitat de dir que si els joves veuen sacerdots gaire aïllats i tristos, no se senten animats a seguir el seu exemple. Se senten indecisos quan se'ls fa creure que aquest és el futur d'un sacerdot. En canvi, és important portar una vida indivisa que mostri la bellesa de ser sacerdot. Llavors, el jove dirà: "Sí, aquest pot ser un futur també per a mi, així es pot viure" (*Insegnamenti* I, [2005], 354). El concili Vaticà II, referint-se al testimoniatge que

suscita vocacions, subratlla l'exemple de caritat i de col·laboració fraternal que han d'oferir els sacerdots (cf. *Optatam totius*, 2).

M'és grat recordar el que va escriure el meu venerat predecessor Joan Pau II: "La vida mateixa dels preveres, el seu lliurament incondicional al ramat de Déu, el seu testimoniatge de servei amorós al Senyor i a la seva Església —un testimoniatge segellat amb l'opció per la creu, acollida en l'esperança i en el goig pasqual—, la seva concòrdia fraternal i el seu zel per l'evangelització del món, són el factor primer i més persuasiu de fecunditat vocacional" (*Pastores dabo vobis*, 41). Es podria dir que les vocacions sacerdotals neixen del contacte amb els sacerdots, gairebé com un patrimoni preciós comunicat amb la paraula, l'exemple i la vida.

Això val també per a la vida consagrada. L'existència mateixa dels religiosos i de les religioses parla de l'amor de Crist, quan el segueixen amb plena fidelitat a l'evangeli i assumeixen amb alegria els seus criteris de judici i de conducta. Arriben a ser "signe de contradicció" per al món, la lògica dels quals està inspirada molts cops pel materialisme, l'egoisme i l'individualisme. La seva fidelitat i la força del seu testimoniatge, perquè es deixen conquerir per Déu renunciant a ells mateixos, continua suscitant en l'ànima de molts joves el desig de seguir Crist per sempre, generosament i totalment. Imitar Crist cast, pobre i obedient, i identificar-se amb ell: heus aquí l'ideal de la vida consagrada, testimoni de la primacia absoluta de Déu en la vida i en la història dels homes.

Tot prevere, tot consagrat i tota consagrada, fidels a la seva vocació, transmeten l'alegria de servir Crist, i inviten tots els cristians a respondre a la crida universal a la santedat. Per tant, per promoure les vocacions específiques al ministeri sacerdotal i a la vida religiosa, per fer més vigorós i incisiu l'anunci vocacional, és indispensable l'exemple de tots els qui ja han dit el seu "sí" a Déu i al projecte de vida que ell té sobre cadascú. El testimoniatge personal, fet d'eleccions existencials i concretes, animarà els joves a prendre decisions compromeses que determinin el seu futur. Per ajudar-los és necessari l'art de la trobada i del diàleg capaç

d'il·luminar-los i acompanyar-los, a través sobretot de l'exemplaritat de l'existència viscuda com a vocació. Així ho va fer el sant Rector d'Ars, el qual, sempre en contacte amb els seus parroquians, "ensenyava, sobretot, amb el testimoniatge de la seva vida. Del seu exemple aprenien els fidels a pregar" (Carta per a la convocatòria de l'Any Sacerdotal, 16 de juny de 2009).

Que aquesta Jornada Mundial ofereixi novament una preciosa oportunitat a molts joves per reflexionar sobre la seva vocació, lliurant-s'hi amb senzillesa, confiança i disponibilitat plena. Que la Mare de Déu, Mare de l'Església, custodii fins al més petit germin de vocació en el cor dels qui el Senyor crida a seguir-lo més de prop, fins que es converteixi en arbre frondós, curull de fruits per al bé de l'Església i de tota la humanitat. Prego per aquesta intenció, alhora que imparteixo a tots la benedicció apostòlica.

Benedictus pp XVI

Vaticà, 13 de novembre de 2009

Primer de Maig: Contra l'atur i pel treball digne

Celebració de la festa del Primer de Maig

Data	24 d'abril de 2010, dissabte	
Lloc	Parròquia de Sant Sebastià, c) Viladrosa, 96-98	
Com arribar	Metro L4 (groga) Via Júlia	
Horari	17.00 h	Acolliment
	17.30 h	Presentació de l'acte
		Documental: "Mapa de l'atur a Catalunya"
	18.00 h	Dinàmica de grups
	19.00 h	Posada en comú
	20.00 h	Eucaristia
	21.00 h	Resopó

La Pastoral Obrera de les Diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa us convidem, un any més, a la celebració del Primer de Maig. Una celebració que s'escau en la llarga i profunda situació de crisi que vivim, on veiem amb impotència com les xifres d'atur no paren d'augmentar. I darrera d'elles hi ha persones i famílies que pateixen. Us convidem doncs, a una celebració festiva i reivindicativa. Als nostres darrers documents i reflexions, anem repetint un criteri i un compromís que no volem que resti com a un bon sentiment expressat en un paper: el desig de prioritzar en el nostre treball i a la nostra vida els drets dels qui no tenen treball o el tenen en condicions més precàries, d'acompanyar les víctimes de l'atur, perquè puguin defensar els seus drets i no empitjorin les seves condicions de vida.

Una vegada més tenim la temptació d'oblidar els qui pateixen aquesta veritable plaga social mentre no ens toqui a nosaltres. Volem, doncs, fer-nos més conscients d'aquesta realitat dels aturats i plantejar-nos possibles alternatives que tenim els treballadors/res per combatre l'atur i accedir a una feina que permeti viure dignament.

Per això, la nostra trobada d'enguany partirà del "mapa de l'atur a Catalunya" i després, a través d'una dinàmica de grups, intentarem veure la viabilitat (possibilitats i dificultats) de 4

possibles sortides: el repartiment del treball via jornada parcial i contractes de relleu, la capitalització de l'atur per crear autoocupació, la formació de cooperatives a partir d'empreses que tancant, els treballadors decideixen tirar-la endavant, i la proposta de generalitzar la jornada de 35 hores de treball.

Després d'aquesta primera part, celebrarem l'eucaristia amb la comunitat de Sant Sebastià a l'arxiprestat de Nou Barris, on deixarem que la Bona Nova de Jesús, mort i ressuscitat, sigui aliment de vida i d'esperança per al camí que Ell mateix ens envia a recórrer amb els nostres germans i germanes en situació d'atur.

Us convidem a tots i totes a participar-hi, tot convidant algun company/a.

Jornada de Formació Permanent: dissabte 24 d'abril

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

CODIS PSICOLÒGICS I ESPIRITUALS DE LA VIDA CONSAGRADA

a càrrec de
Lluís Serra Llansana

Codis psicològics i espirituals de la vida consagrada

Santa Teresa de Jesús afirma: “Tengo por mayor merced del Señor un día de propio y humilde conocimiento, aunque nos haya costado muchas aflicciones y trabajos, que muchos de oración”. Anselm Grün parla d'una espiritualitat des de sota, és a dir, del diàleg amb Déu des del fons de la persona. Una mala interpretació dels codis psicològics pot dificultar la vivència de l'espiritualitat i de la consagració? Quins són els punts neuràlgics que faciliten l'experiència de la veritat, de l'amor i de la llibertat en la vida consagrada? Com integrar la dimensió instintiva en el projecte de la vida consagrada? Com enfortir els vincles, propis de la consagració? Postures davant l'experiència del buit (la tomba buida). Veure's a si mateix sense autoenganys. Com desvetllar-se. Camins de creixement personal i de resposta generosa.

Data: 24 d'abril de 2010, dissabte

Horari: 09.45 h Inici de la jornada - 10.00 h Primera sessió - 11.30 h Descans - 12.00 h Segona sessió
13.30 h Fi del matí -16.00 h Tercera sessió. 18.00 h. Fi de la Jornada

Preu: 20 euros

Hora: 10-13.30 h i 16-18 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona) **L1** Rocafort i **L3** Poblesec

Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)

Pagament: Ingrés o transferència bancària al número de compte de “la Caixa”: 2100-3040-06-22-00340826
Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les lletres **LS**.

► **Atenció: entrada per la porta principal**

Jesús ens crida, val la pena seguir-lo!

**Para
l'orella**

Jesús em crida pel meu nom tal com sóc, amb tota la meva realitat, em diu: “Vine i segueix-me!”. Deixa't agafar per Jesús. És un projecte que ens desborda, però val la pena! Tenim l'oportunitat de renovar aquesta crida de Jesús que ens fa sovint. Joana de Lestonnac escoltà la CRIDA...

Joana de Lestonnac, fundadora de la Companyia de Maria, neix a Bordeus l'any 1556, en una família d'humanistes per part de mare, neboda de Michel de Montaigne, i rellevant en la vida política de la ciutat, el seu pare era conseller del Parlament.

Ben aviat experimenta en el si de la seva família la divisió religiosa que es vivia en la França d'aquell

moment entre catòlics i hugonots, nom amb què es coneixen els seguidors de Joan Calví.

El seu pare, catòlic convençut, i la seva mare, que, com moltes senyores de la noblesa bordelesa, es va passar al calvinisme, volen atreure la seva filla a les seves creences.

Joana, adolescent, ha de decidir entre l'opció religiosa del pare i la de la mare. Opta pel catolicisme i això comporta el distanciament amb la mare, a la qual, per altra part, admirava molt. És en aquest moment de solitud afectiva que sent la veu de Déu que li diu: *Filla meva, no deixis apagar la flama que he encès en el teu cor*. Paraules que no oblidarà mai.

La seva vocació primera va ésser la vida religiosa, però la decadència dels monestirs de l'època va fer que els seus pares s'inclinessin per casar-la.

La seva vida matrimonial va durar 24 anys, en els quals va tenir 7 fills. Als 42 anys va quedar viuda i es va lliurar a la tasca d'educadora dels fills i administradora de les terres del seu marit.

Quan veu que els fills ja s'han fet grans i no la necessiten, creu que ha arribat el moment de fer realitat aquella primera vocació. L'any 1603 entra al monestir de les Feullentines de Toulouse, on es viu de manera rigorosa la Regla del Cister.

Però la seva salut no aguanta i als sis mesos emmalalteix. Els metges recomanen deixar aquella vida que tant estima i tornar a casa. És el moment del dubte i del desconcert. El seu desig de lliurar-se completament a Déu és més viu que mai, però el camí es tanca.

En la seva angoixa fa el que ha fet sempre, pregar. Demana llum i l'obté. Déu li fa veure que no se li tanca cap camí. Ben a l'inrevés, la seva voluntat és regalar a l'Església una nova forma de vida consagrada femenina, per això la necessita a ella.

Joana havia viscut de nena la manca d'educació per a la dona i la influència que exercien les escoles calvinistes sobre les nenes catòliques, que, si volien aprendre a llegir i escriure, ho havien de fer anant a aquelles escoles.

Ella vol donar-hi resposta des del camp catòlic i, ajudada pels jesuïtes, concreta aquella crida en la fundació d'un institut de vida religiosa apostòlica femenina d'espiritualitat ignasiana que tindrà com a missió l'educació de les noies.

Aquest projecte, fruit de les seves experiències, surt al pas de dues necessitats del seu temps. L'educació de la dona des de l'escola catòlica i la renovació de la vida religiosa femenina del moment, que es debatia entre dos extrems: la relaxació, que l'havia fet caure en el desprestigi perquè ja no responia a la vocació original, o a l'altre extrem, el rigor extrem d'alguns monestir, que moltes dones no podien aguantar.

L'any 1607 el papa Pau V aprova la primera comunitat de la Companyia de Maria i, malgrat les crítiques inicials, la qualitat de l'educació s'obre pas i ben aviat l'obra de Joana s'expandeix per França i arriba a Barcelona l'any 1650 a petició del Consell de Cent.

La seva intuïció apostòlica renovadora és present avui en quatre continents. Joana de Lestonnac sent la invitació a seguir a Jesús. Déu es fa present en la seva vida. Ens preguntem: de quina manera Déu crida, invita, avui, ara, a seguir-lo? Com parla als joves del nostre temps? A vegades, certament, la crida s'intueix en la intimitat, al fons del cor, en el compromís; però, segurament, Déu es val de circumstàncies inesperades, de gestos i de paraules de les persones amb qui vivim i amb qui ens trobem. Sí, la nostra vida, la meua, la teua, estan plenes de fites, de signes, gestos i paraules, que ens cal descobrir, que ens cal interpretar. Ens cal no viure distrets. Déu passa, Déu parla. Escoltem la seva paraula AVUI i AQUÍ!

Carme Massó, Companyia de Maria

Racó de lectura: suggeriments per la festa de Sant Jordi

La hendidura de la roca

Autor: ALEIXANDRE, DOLORES

Editorial: España PPC

Idioma: Castellà

Sinopsi:

L'intent d'aquestes pàgines és llegir el Cantar de los Cantares des d'una altra «esquerda de la roca», descodificant d'alguna manera el seu llenguatge i buscant les línies de força que coincideixen amb les constants de qualsevol relació amorosa, sigui quina sigui la seva qualitat concreta (esponsalitat, amistat, filiació...).

Exégesis viviente de la palabra de Dios

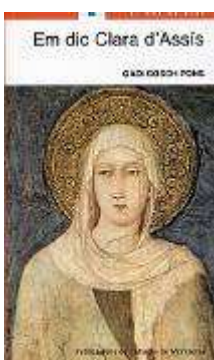
Autor: BLANCO, SEVERIANO

Editorial: Publicaciones Claretianas

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Sens dubte, un llibre que es convertirà en una referència en relació amb aquest tema de la fonamentació neotestamentària de la vida consagrada. Crist, el centre de la Revelació és la llum que il·lumina i inspira la vocació, identitat i missió d'aquesta forma de vida. Una vida que està cridada a ser testimoni de qui és la Paraula.

Em dic Clara d'Assís

Autor: BOSCH PONS, GADI

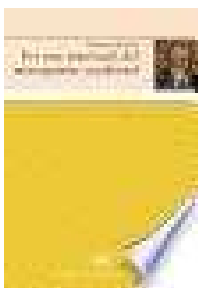
Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Col·lecció: El gra de blat

Idioma: Català

Sinopsi:

Aquest llibre ens apropa al cor de Clara d'Assís. No es tracta d'una biografia detallada o d'un tractat espès d'espiritualitat franciscana; més aviat vol ser una aproximació cordial a la santa d'ahir capaç de dialogar amb nosaltres avui, en el marc de la celebració del 8è Centenari de la fundació de l'Orde de Santa Clara.

Per una renovació del monaquisme occidental segons l'esperit i la lletra de la Regla de sant Benet

Autor: BUNGE, GABRIEL

Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Idioma: Català

Sinopsi:

El comentari a la Regla de Sant Benet que ens ofereix el monjo ermità Gabriel Bunge ens manifesta el gran coneixement que l'autor té de la tradició dels Sants Pares d'Orient i d'Occident, i de com sant Benet ha llegit i acollit en la seva Regla aquesta tradició de saviesa cristiana i monàstica.

El aliento del alma

Autor: CHITTISTER, JOAN

Editorial: Sal Terrae

Col·lecció: ST Breve

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Aquest senzill llibre de gran figura de l'espiritualitat se centra en el que els éssers humans ens sentim més inclinats a oblidar: la preparació per a la pregària i el compromís amb aquesta. Constitueix un examen del que hem de dur a la disciplina oracional -adopti aquesta la forma que adopti-, per fer de la pregària autèntica la part més profunda de la nostra vida.

Envel·lidir amb dignitat

Autor: DALMAU, BERNABÉ

Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Idioma: Català

Sinopsi:

Aquesta obra, escrita per un monjo de Montserrat, director de Documents d'Església i autor de nombrosos llibres, intenta descriure que no hi ha una corba descendent que, a mesura que passen els anys, assenyalen un declivi en el sentit de viure, sinó al contrari: s'obre davant els ulls l'oportunitat de trobar un enfortiment interior.

Viure amb fe, esperança i caritat

Autors: DALMAU, BERNABÉ (ed) | JUST, CASSIÀ M.

Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Col·lecció: SAURI

Número a la col·lecció: 175

Idioma: Català

Sinopsi:

Dintre el llegat doctrinal que ens ha deixat l'abat Cassià M. Just, ens trobem amb conferències sobre temes diversos però sempre enfocats des de la perspectiva de la fe cristiana. Aquest llibre n'és una mostra agrupada entorn del tema de la vida. Hi traspuja una gran sensibilitat als valors de l'autenticitat i de la sinceritat.

Dos mujeres excepcionales del siglo XX

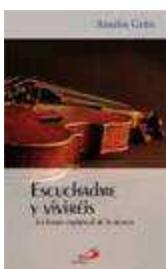
Autor: FIGUERAS, FRANCESC

Editorial: STJ

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Aquest llibre analitza les profundes afinitats espirituals entre dues dones excepcionals del segle XX: Edith Stein i Rosa Deulofeu. El seu autor, Francesc Figueras, explora la influència de la filòsofa jueva en la configuració espiritual de la identitat cristiana de Rosa Deulofeu, i assenyalen alguns aspectes decisius per entendre la seva rica vida interior. Tres idees uneixen soterradament aquests textos espigats del ric i profund epistolari de la pensadora jueva: gratitud, obertura i servei. Gratitude pel fet d'existir, d'estar al món, de poder participar de la bellesa, veritat, bondat i unitat que Déu ha introduït en cada petita criatura. Obertura als altres per comunicar el flux de la vida divina, el començament de l'eternitat en el temps. I, finalment, servei als homes i dones com a testimoni d'una vida espiritual intensa, com el millor gest que podem fer mentre estem vius.

Escuchadme y viviréis

Autor: GRÜN, ANSELM

Editorial: San Pablo

Col·lecció: Horizontes

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Per als homes la música ha estat des de sempre una porta envers el cel. És un camí per obrir-se a Déu i al seu indescriptible misteri, una forma d'entrar en contacte amb el desig espiritual. Gràcies a la música podem experimentar també l'amor de Jesús: durant la Quaresma i la Pasqua, per Advent i Nadal i en cada un dels cants gregorians. La música inspira alegria i esperança. Anselm Grün, gran amant de la música, reflexiona en aquest llibre sobre la seva força espiritual i sobre la seva relació personal amb les grans obres de la música sacra.

Mirar por otros

Autor: LÓPEZ VILLANUEVA, MARIOLA

Editorial: Sal Terra

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Cada relat guareix una part de la nostra persona, ens il·lumina un racó fosc, ens torna l'esperança sobre nosaltres mateixos, als qui la pressa important i qualificada no ens deixa mirar, contemplar, reposar la mirada, veure. Una mirada peregrina que dissol la càscara de les aparences i descobreix sota la superfície dels retols i els costums una altra dimensió més profunda de la realitat.

Francesc Grané parla amb Anselm Grün

Autor: GRANE, FRANCESC

Editorial: Claret

Col·lecció: L'aventura interior

Idioma: Català

Sinopsi:

Per què parlar de vida interior, avui? Quins són els objectius de l'espiritualitat? Hi ha una metodologia i unes etapes, en la vida espiritual? Quina és la funció de l'espiritualitat cristiana en un context en què l'espiritualitat comença a estar de moda? L'Aventura Interior que comença amb aquest llibre és un recull de converses l'objectiu dels quals no és altre que incitar al viatge personal, a l'aventura espiritual. Converses parcials, cadascuna d'elles, però que entre totes conformen un mapa per situar-se a l'hora d'iniciar aquesta particular experiència, la més particular i pròpia, la més íntima i certera. Amb Anselm Grün comença un viatge que segueix amb personatges rellevants que poden ajudar a suscitar la vida espiritual a través d'un llenguatge senzill i planer.

Óscar Romero. Mística y lucha por la justicia

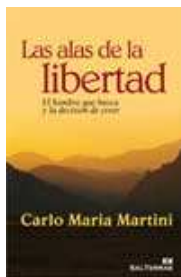
Autor: MAIER, MARTIN

Editorial: Herder

Idioma: Castellà

Sinopsi:

El jesuïta Martin Maier, coneixedor de la teologia de l'alliberament i d'Óscar Romero, descriu el seu camí i l'evolució dels seus pensaments i actituds. Maier mostra com la unitat de la mística i la política, com la vivia Romero, és una font d'inspiració per treballar per un món més just.

Las alas de la libertad

Autor: MARTINI, CARLO MARIA

Editorial: Sal Terrae

Col·lecció: El Pozo de Siquem

Sinopsi:

El cardenal Martini, que sap parlar a creients i no creients i és una de les veus més escoltades de l'Església, descriu el recorregut que tot ésser humà pot afrontar per optar per viure la fe cristiana.

La audacia de la pasión

Autor: MARTINI, CARLO MARIA

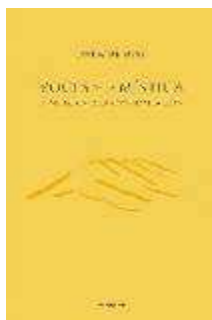
Editorial: Khaf

Col·lecció: Expresar teológico

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Amb un estil refinat, capaç d'implicar-nos-hi amb entusiasme, el cardenal Martini ens proposa una reflexió sobre el que significa l'opció de la fe a la llum de l'itinerari humà i espiritual viscut per l'apòstol Pere.

Voces de la mística. Invitación a la contemplación

Autor: MELLONI, XAVIER

Editorial: Herder

Idioma: Castellà

Sinopsi:

El llibre convida a fer un recorregut per diferents experiències místiques, la qual cosa requereix silenci, una lectura contemplativa i atrevir-se a navegar pel món interior. Melloni ofereix l'oportunitat de meditar a partir d'una selecció de textos i testimonis de tots els temps i religions.

El silenci, company de camí

Autor: MORATIEL, JOSÉ. Traducció de Vinyet Estalella. **Presentació de** Lucía Caram

Editorial: Claret

Col·lecció: A cel obert

Idioma: Català

Sinopsi:

Textos per la reflexió i la meditació del P. José F. Moratíel, fundador de l'Escola del Silenci i iniciador d'un camí interior universal, que va més enllà de qualsevol dogma, moralisme o esperit domesticat. Són reflexions que han ajudat a pregar moltes persones, i les han ajudat a fer el camí de retorn al propi cor, a l'espai de les grans revelacions.

Les cent reflexions recollides en aquest volum van ser emeses en el programa Punt de Trobada de la Cadena SER de la Catalunya Central, en un espai dedicat al silenci, la reflexió i la pregària. L'acollida dels oients i les constants demandes de poder tenir les gravacions i els textos, han dut a la publicació d'aquest audiollibre, que inclou un CD amb tots els textos en format MP3, llegits per la gna. Vinyet Estalella.

¿Por qué hay que ir a la Iglesia?

Autor: RADCLIFFE, TIMOTHY

Editorial: Desclée de Brouwer

Col·lecció: Cristianismo y sociedad

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Són moltes les persones a les quals el fet d'anar a l'església els resulta avorrit i els sembla absurd i sense sentit. Per a què molestar-nos? Timothy Radcliffe suggereix que l'Eucaristia obra en un nivell profund, transformant la nostra humanitat, perquè podem participar de la mateixa vida de Déu. Les lectures, l'homília i el credo ens condueixen a través de les diferents crisis i reptes de la nostra fe. De l'ofertori al terme de la pregària eucarística, ens veiem captivats per l'esperança que va ser la de Crist, enfrontat a l'experiència de Divendres Sant. Des del Pàrenostre fins al moment de ser enviats a sortir a l'exterior i expandir-nos més enllà dels límits de la nostra comunitat, especialment en el moment de rebre la comunió, l'Eucaristia ens forma en la caritat, en la nostra condició de persones capaces d'estimar.

Dios, amor que desciende

Autor: RAHNER, KARL

Editorial: Sal Terrae

Idioma: Castellà

Sinopsi:

Aquest llibre recull una sèrie d'extractes de diferents obres de l'autor, organitzats entorn de set nuclis centrals: 1) Déu i el món; 2) L'experiència de Déu; 3) Jesucrist; 4) L'Església; 5) Maria, mare del Senyor; 6) Una espiritualitat per al nostre temps; i 7) Ser sacerdot avui. El seu intent consisteix a facilitar l'accés a la proposta espiritual de Rahner a un nombre de gent més ampli que el dels seus estudiosos.

Cartas a sus hermanos sacerdotes

Autor: SOR ISABEL DE LA TRINIDAD

Editorial: Monte Carmelo

Col·lecció: Karmel

Idioma: Castellà

Sinopsi:

La lectura de la Correspondance Générale de sor Teresa del Niño Jesús de la Santa Faz resulta indispensable per aprofundir en la vida i en la doctrina de la nostra carmelita de Lisieux. De les 266 cartes que s'han trobat, 17 les va adreçar a dos germans espirituals que li van ser encomenats el 1895 i 1896: el seminarista Mauricio Bellière, que anirà a l'Àfrica (i que va rebre 11 d'aquestes cartes) i el P. Adolfo Roulland, de les Missions Estrangeres de París, que portarà la Bona Notícia a la Xina (i que en va rebre 6).

La importància d'aquesta correspondència no es mesura per la seva quantitat, sinó per la seva densitat humana i profunditat espiritual.

Els sacerdots i seminaristes, de manera especial, podrien treure gran profit de la lectura d'aquestes cartes i d'aquesta manera podria trobar continuïtat el diàleg amb cada un dels dos destinataris d'aquestes cartes.

Ministros ordenados religiosos

Autors: VV. AA.

Editorial: Publicaciones Claretianas

Idioma: Castellà

Sinopsi:

En aquest llibre, fruit de la reflexió de l'ITVR-Madrid, s'aborda la figura del religiós prevere en la comunió del Poble de Déu. Un "rostre sacerdotal" peculiar que enriqueix la vida de l'Església. Autors de prestigi ofereixen en el volum les seves aportacions a l'any sacerdotal (A. Bocos, Santiago del Cura, JCR García Paredes, Mons. Gardin, José Rdgz. Carballo).

Calendari del mes d'abril i maig: propers esdeveniments

Abril

24	Ds	URC-CEVRE – Jornada de formació permanent: <i>Codis psicològics i espirituals de la vida consagrada</i> . Ponent: Lluís Serra, fms
25	Dg	Beatificació del P. Josep Tous – Santa Maria del Mar
29	Dj	30è aniversari de la constitució de la Unió de Religiosos de Catalunya

Maig

1	Ds	Festa del Treball
10	DI	Xarxes Solidàries
11	Dt	URC: Comissió Permanent
12	Dc	Antena de Barcelona - Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia
14	Dv	Estació d'enllaç: La Creu ens dóna Vida. 22.00 h. Plaça de la Catedral Preguem entorn la Creu de les JMJ + Concert: Hermana Glenda i Kairoi
16	Dg	Experiència SICAR, de 10.30 del matí a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
19	Dc	SIRBIR (Secretariat Interdiocesà de Relacions Bisbes i Religiosos)
22	Ds	X Aplec de l'Esperit a Terrassa
23	Dg	Pentecosta
24	DI	Festa local. Dilluns de Pasqua Granada
27	Dj	RAP (Reunió d'Abats i Provincials) a les Avellanes
30	Dg	Santíssima Trinitat: Jornada de la Vida Contemplativa. Pro Orantibus

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
 Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>